

Arrest

nr. 223 763 van 9 juli 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. MILLEN
Tongersesteenweg 4 bus
3730 HOESELT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 15 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 oktober 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 16 mei 2019 met nr. 221 244 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. MILLEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart België te zijn binnengekomen op 26 juni 2010, wordt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2012 de subsidiaire beschermings-status toegekend.

1.2. Verzoeker wordt door de correctionele rechtbank te Nijvel op 16 juni 2014 veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar, uit hoofde van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels, van poging tot diefstal door middel van

braak, inklimming of valse sleutels, van het opzettelijk beschadigen of vernielen van andermans roerende eigendommen, van deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen.

1.3. Verzoeker wordt door de correctionele rechtbank te Brussel op 1 oktober 2014 veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar, uit hoofde van diefstal bij nacht, door twee of meer personen, met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat hij gewapend was, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om zijn vlucht te verzekeren en van deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen.

1.4. Verzoeker wordt door de correctionele rechtbank te Dendermonde op 29 mei 2015 schuldig bevonden aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen, diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels. Er wordt in toepassing van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek besloten tot vermenging met de feiten, waarvoor verzoeker werd veroordeeld bij vonnis van 1 oktober 2014 en besloten dat geen bijkomende bestraffing diende te worden opgelegd.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 25 augustus 2016 een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, op basis van artikel 55/5/1, §, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.6. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 13 januari 2017 met nummer 180 745 wordt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus bevestigd.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 4 oktober 2018 een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Deze beslissing, die verzoeker op 9 oktober 2018 ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“[...] Krachtens artikel 21, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

U verklaarde op 26.06.2010 België binnengekomen te zijn. Op 30.06.2010 diende u een eerste asielaanvraag in.

Uit de vergelijking van uw vingerafdrukken bleek dat deze reeds genomen werden te Samos (Griekenland) op 30.10.2008. U verklaarde voor de asielinstanties dat u op 13.10.2008 met een Turks visum van Syrië naar Turkije afreisde en dat u vanuit Turkije uw paspoort terug stuurde naar uw familie in Syrië. U reisde vervolgens illegaal naar Griekenland alwaar u tot 25.06.2010 zou verbleven hebben. België bleek niet verantwoordelijk voor de behandeling van uw asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekwam. Op 28.07.2010 werd in het kader van de Dublin akkoorden een verzoek voor overname gericht aan de bevoegde Griekse instanties. De Griekse autoriteiten beantwoordden dit verzoek niet binnen de daarvoor voorziene termijn. Het zonder reactie laten verstrijken van de vooropgestelde termijn van twee maanden staat gelijk met de aanvaarding van het overnameverzoek en de verplichting de persoon over te nemen. Dit hebben de Belgische asielinstanties aan de Griekse autoriteiten laten weten met een Tacit Agreement op datum van 06.10.2010.

Op 06.10.2010 werd u een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) en een beslissing tot het vasthouden op een welbepaalde plaats betekend. U werd diezelfde dag opgesloten in het gesloten centrum te Brugge met het oog op uw verwijdering naar Griekenland.

Op 14.10.2010 werd de gepande repatriëring geannuleerd en werd u vrijgesteld uit het gesloten centrum, u diende België te verlaten binnen een termijn van 5 dagen.

Op 21.10.2010 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RW) een verzoek tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten in.

Ingevolge het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens d.d. 21.01.2011 waarbij België veroordeeld werd voor het terugsturen van een asielzoeker naar Griekenland, werd de bijlage 26 quater van 06.10.2010 ingetrokken.

Het beroep tot nietigverklaring werd verworpen op 16.03.2011 daar de bestreden beslissing werd ingetrokken.

Op 23.04.2011 diende u bij de stad Antwerpen een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in. Uit de adrescontrole bleek echter dat u niet werkelijk op het opgegeven adres woonachtig was en de stad Antwerpen stelde op 26.10.2011 een "attest van niet-inoverwegingname" (bijlage 2) op.

Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) dat u niet in aanmerking kwam voor de vluchtelingen-status; wel werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Op 03.02.2013 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Nijvel uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 17.04.2013 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u onder voorwaarden vrijgesteld in afwachting van uw proces.

Op 22.04.2013 diende u een derde asielaanvraag in die nog diezelfde dag geannuleerd werd.

Op 10.12.2013 ging u bij de burgerlijke stand van de stad Sint-Jan-Molenbeek inlichtingen inwinnen m.b.t. het afsluiten van een huwelijk met [J.H.] (geboren op [...] te Marokko). Er werd uiteindelijk geen huwelijksdossier opgestart.

Op 18.12.2013 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Vorst uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging door twee of meer personen, met gebruik of vertoon van wapens, met voertuig om de diefstal of uw vlucht te vergemakkelijken.

Op 16.06.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Nijvel bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (4 feiten); aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (4 feiten); aan diefstal; aan het opzettelijk beschadigen of vernielen van andermans roerende eigendommen; aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (feiten gepleegd tussen 16.12.2012 en 04.02.2013).

Op 01.10.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Brussel veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal bij nacht, door twee of meer personen, met geweld of bedreiging, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of hebbende doen geloven dat u gewapend was, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of om uw vlucht te verzekeren (feiten gepleegd op 24.11.2013) en aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (feiten gepleegd tussen 01.10.2013 en 25.11.2013).

Op 29.09.2015 werd u door de Correctionele Rechtbank te Dendermonde schuldig bevonden aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om misdaden te plegen op personen of eigendommen (minstens in de periode van 01.02.2013 tot en met 01.02.2014); diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten gepleegd in de periode van 14.08.2013 tot en met 15.08.2013). De rechtbank besliste echter dat de feiten zich in toepassing van artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek vermengen met de feiten waarvoor u veroordeeld werd bij definitief geworden vonnis van 01.10.2014 en dat het niet nodig was om nog een bijkomende bestraffing op te leggen.

Op 08.06.2016 werd aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van een intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 25.08.2016 nam het CGVS de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 55/5/1, §2, 1° daar u een gevaar vormt voor de samenleving. Het CGVS vestigde de aandacht op het feit dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Deze beslissing werd u ter kennis gebracht op 30.08.2016.

Op 24.09.2016 diende u bij de RW een beroep in tegen de beslissing van het CGVS van 25.08.2016.

Op 13.01.2017 werd de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus door de RW bevestigd.

Op 08.03.2017 diende u een vierde asielaanvraag in. Op 20.03.2017 nam het CGVS de beslissing "Weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag". Wederom vestigde het CGVS de aandacht op het feit dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië.

Op 13.09.2017 meldde J.H. zich bij de burgerlijke stand van de stad Leuven om aan te geven dat zij voornemens was met u te huwen.

Op 17.11.2017 diende u een vijfde asielaanvraag in.

Op 06.12.2017 nam het CGVS de beslissing "Weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag". Wederom vestigde het CGVS de aandacht op het feit dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië.

+++

Op 16.06.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Nijvel tot een gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel 16.12.2012 en 04.02.2013, namelijk meerdere diefstallen met braak, pogingen tot diefstal met braak en bendeforming. Dat u van 04.02.2013 tot 17.04.2013 onder aanhoudingsmandaat opgesloten werd in de gevangenis en dat er een correctionele veroordeling boven uw hoofd hing, maakte blijkbaar totaal geen indruk op u want u ging gewoon verder met het plegen van feiten.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Dendermonde d.d. 29.09.2015 blijkt dat u deel uitmaakte van een bende die zich gespecialiseerd had in inbraken in opslagplaatsen en loodsen waar voornamelijk kledij, lompen of stoffen werden bewaard. De bende ging bijzonder goed georganiseerd te werk en beschikte over een afzetmarkt voor de gestolen goederen. Eveneens blijkt: "Eenieder hield bij het plegen van deze strafbare feiten enkel rekening met het eigen financieel gewin. Er werd niet stilgestaan bij de materiële en psychische gevolgen van hun daden voor de slachtoffers. Inbraken door rondtrekkende daders zijn een echte plaag, en verhogen het onveiligheidsgevoel. De beklaagden brachten schade toe aan bedrijven die op een legale manier inkomsten wensen te verwerven. Zij verstoorden onze economische orde."

De feiten die leidden tot de veroordeling d.d. 01.10.2014 zijn bijzonder ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit en eigendom. Samen met drie kompanen pleegde u een zeer gewelddadige roofoverval. Uw slachtoffer, een oude dame, werd door vier gemaskerde mannen (waaronder uzelf) aan handen en voeten vastgebonden. Er werd een pistool tegen haar hoofd geplaatst en een mes tegen haar keel. Haar mond en neus werden met een doek bedekt waardoor haar het ademen bemoeilijkt werd, ze werd over de grond gesleurd en kreeg slagen. U en uw kompanen zijn gevaarlijke individuen die er niet voor terugdeinzen deel te nemen aan een overval en zwaar fysiek geweld te gebruiken ten aanzien van een weerloze dame.

Hoewel u en uw kompanen ter zitting spijt uitten, had de rechtbank ernstige twijfels omtrent de oprechtheid hiervan daar jullie, jullie in stilzwijgen hulden omtrent de plaats waar de buit zich zou bevinden. Uit het vonnis blijkt: "Uit het strafdossier en de medische stukken die neergelegd werden door de burgerlijke partij P.E. blijkt dat zij bijzonder zwaar werd toegetakeld en nog restletsels heeft. Ingevolge de doodsb bedreigingen had zij intensieve psychologische begeleiding nodig en leed hierdoor tevens aan persisterende slapeloosheid."

Uit het administratief dossier kan opgemaakt worden dat u zich voorgenomen zou hebben om uw leven na uw vrijlating een nieuwe wending te geven en een nieuwe start te maken. In de gevangenis gedraagt u zich goed en u beloofde tijdens uw gesprekken met het CGVS herhaaldelijk dat u niet zou hervallen in crimineel gedrag. Uit het "Vonnis tot afwijzing van elektronisch toezicht en van voorwaardelijke invrijheidstelling" d.d. 02.10.2017 van de Strafvuotoeringsrechtbank te Brussel blijkt dat u stelt toevallig in contact gekomen te zijn met criminaliteit. Dit zou gebeurd zijn via een medehuurder van uw woonst, een persoon van Syrische afkomst die deel uitmaakte van een netwerk. U zou niet geweten hebben van welk hout pijlen maken en had al uw vertrouwen in deze persoon gesteld, U wordt omschreven als een persoon met weinig draagkracht, waarbij elke extra druk een mislopen van uw re-integratie kan inhouden.

Het is echter niet onredelijk om op basis van uw antecedenten, uw verleden van het afleggen van leugenachtige verklaringen (zie bv.: ongeloofwaardigheid asielrelaas; enerzijds asiel proberen bekomen op basis van homoseksualiteit anderzijds het gegeven dat u wenst te huwen met een Belgische dame; verklaring in griffie documenten te Nijvel dat u vrouw en kinderen heeft in Syrië terwijl op alle andere momenten verklaard wordt dat u noch vrouw, noch kinderen heeft in Syrië), het gegeven dat uw weinig draagkracht heeft, makkelijk beïnvloedbaar lijkt (ondanks de bewering dat de handelingen niet verenigbaar zouden geweest zijn met uw normen, pleegde u toch gedurende een lange periode feiten) en uw kennelijke drang naar makkelijk geldgewin het risico op een herhaling van strafbare feiten als reëel in te schatten. Uw gedragingen getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een zeer gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid, en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom in het bijzonder. U lijkt het plegen van inbraken als een volkomen evidentie te beschouwen. De feiten worden daarenboven ook gewelddadiger, waarbij uiteindelijk zelfs het gebruik van wapens en bruut geweld tegen een weerloos slachtoffer niet langer wordt geschuwd. U stond duidelijk niet in het minst stil bij de traumatische gevolgen die een gewelddadige overval zou kunnen veroorzaken bij uw (bejaarde) slachtoffer. Alles gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid verder aantoonde. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voor waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het gegeven dat u reeds enkele uitgaansvergunningen heeft gekregen die zonder problemen zijn verlopen, verandert niks aan bovenstaande.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

+++

Op 26.01.2018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U had een uitgebreid gesprek met een migratieambtenaar en nam het hoorrechtformulier mee naar uw cel daar u de tijd wou nemen om dit zorgvuldig in te vullen. Tot op heden werden echter noch een ingevuld hoorrechtformulier, noch andere documenten van uwentwege ontvangen.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u bij het CGVS allerlei documenten voorgelegd heeft, zo ook in verband met uw bescherming werd bevestigd, blijkt i.v.m. de voorgelegde documenten: "Dit alles doet evenwel geen enkele afbreuk aan de ernst van de door verzoeker gepleegde feiten waarvoor hij definitief veroordeeld is. Zoals reeds terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, bevestigen de documenten in verband met verzoekers psychische toestand en zijn psychische begeleiding overigens hoogstens dat hij bepaalde psychische klachten heeft, dat hij daarvoor een bepaalde behandeling volgde en dat hij in de toekomst additionele psychologische ondersteuning wenst, doch blijkt nergens uit deze documenten dat zijn oordeelsvermogen was/is aangetast of dat hij vanuit psychiatrisch oogpunt niet de verantwoordelijkheid voor zijn crimineel gedrag kan opnemen." Er worden thans geen nieuwe documenten voorgelegd die deze beoordeling in twijfel zouden kunnen trekken.

+++

U verklaarde een duurzame relatie te hebben met J.H. (geboren te Marokko op 09.03.1985). Mevrouw is op 18.10.2007 te Marokko gehuwd met een Belg. Zij kwam op 30.06.2008 in België aan met een visum gezinshereniging om haar toenmalige echtgenoot te vervoegen. Op 25.05.2012 is ze uit de echt gescheiden, de scheiding werd op 23.07.2012 te Brussel overgeschreven. Sinds 23.06.2016 heeft zij ook de Belgische nationaliteit. Zij bezoekt u in de gevangenis en jullie zouden voornemens zijn te huwen.

Het is onduidelijk sinds wanneer jullie een relatie hebben, maar uit uw administratief dossier blijkt dat jullie op 10.12.2013 bij de burgerlijke stand van de stad Sint-Jan-Molenbeek een eerste keer inlichtingen gingen inwinnen m.b.t. het afsluiten van een huwelijk, 8 dagen later belandde u (opnieuw) in de gevangenis.

Jullie stonden nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven. Aangezien uw partner u reeds meerdere jaren bezoekt in de gevangenis, is ze weldegelijk al een hele tijd op de hoogte van uw criminele verleden. Ze had dan ook kunnen weten dat dit mogelijkwijze een invloed zou kunnen hebben op uw verblijfsrecht en op jullie gemeenschappelijke (toekomstige) familielevens.

Het feit dat uw partner, die intussen de Belgische nationaliteit verworven heeft, niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar een ander land om een gezinsleven uit te bouwen. Er liggen thans geen elementen voor waaruit blijkt dat u uw (toekomstige) gezinsleven enkel in België uit zou kunnen bouwen. Uw partner groeide de eerste 23 jaar van haar leven op in Marokko (of toch buiten België), mogelijkwijze zouden jullie zich daar kunnen vestigen. Gezien uw Syrische afkomst spreekt u wellicht Arabisch wat u zou kunnen helpen bij het leren van het Marokkaanse dialect. Het is hoe dan ook inherent aan een grensoverschrijdende relatie dat, indien men een gezinsleven wenst uit te bouwen, (minstens) één van beide partners buiten zijn of haar land van herkomst, of legaal verblijf, of nationaliteit, dient te verblijven. Uw partner kan er uiteraard ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u zou verblijven.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is supérieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

U zou op 26.06.2010, op 29-jarige leeftijd, in België aangekomen zijn. Het loutere feit dat u meer dan 8 jaar in het Rijk verblijft, volstaat op zich niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. Integratie veronderstelt onder andere dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Het grootste deel van de tijd dat u in België vertoeft, bracht u in de gevangenis door. U zat namelijk van 04.02.2013 tot 17.04.2013 in detentie en sinds 18.12.2013 verblijft u -op uitzondering van

enkele dagen waarop u een uitgangspersmissie had- opnieuw ononderbroken in de gevangenis. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Ondanks uw korte verblijf in vrijheid in België, liep u twee zware veroordelingen op.

De uiterst korte officiële tewerkstellingen in België (van 27.08.2012 tot 28.08.2012, van 03.09.2012 tot 13.09.2012 en van 22.08.2013 tot 30.08.2013) zijn niet van die aard dat thans gesproken zou kunnen worden van een economische binding met het gastland. U heeft niet meer gewerkt sinds 30.08.2013 en bezit een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede komt. Verder tonen de gepleegde strafbare feiten een hunker naar snel winstbejag aan. Gelet op de herhaling van de feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland. Zelfs indien u erin zou slagen op korte termijn na uw vrijstelling een job te vinden, blijft, gezien uw karakter en verleden, het risico op récidivé bestaan.

De eventuele kennis, vaardigheden en ervaring die u gedurende uw verblijf in België opdeed, hoeft geenszins verloren te gaan en kan door u aangewend worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren.

De contacten met uw vrienden alhier kunnen via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft, onderhouden worden.

Het CGVS oordeelde dat u direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië en een verwijderingsmaatregel bijgevolg niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Er wordt voor de volledigheid opgemerkt dat onderhavige beslissing enkel een einde aan uw verblijfsrecht maakt en geen bevel om het grondgebied te verlaten impliceert.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang voor de samenleving.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen binnen de termijn van acht dagen die is vastgelegd in artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker eveneens inhoudelijke kritiek uitoefent op de motieven van de bestreden beslissing, zodat kan worden aangenomen dat hij tevens een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Hij verstrekt volgende uiteenzetting bij zijn middel:

“1. Het art. 44 bis Vreemdelingenwet stelt:

[...]

2. In de bestreden beslissing komt verweester tot de volgende conclusie:

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

3. Vooreerst kan er geen sprake zijn van een actuele bedreiging aangezien veroordeeld werd bij vonnissen van 16 juni 2014 (40 maanden met uitstel), 1 oktober 2014 (vijf jaar gevangenisstraf) en 29 september 2015 (opslorping met vonnis van 1 oktober 2015, geen bijkomende straf) waardoor de vonnissen (minstens) meer dan drie jaar werd uitgesproken en de straf die (als enige) in uitvoering dateert in oktober 2014 werd uitgesproken.

Daarnaast merkt verzoeker op dat hij, in het kader van de tenuitvoerlegging van zijn straf, uitgaansvergunningen mocht bekomen die verzoeker (voordat zijn verblijfsrecht in het gedrang kwam) opnam zonder dat dit enig probleem opleverde (voor hemzelf of voor de maatschappij), verzoeker zich niet aan het toezicht van het gerecht onttrok en geen strafbare feiten pleegde.

Bijgevolg wens verzoeker dan ook te concluderen dat er geen sprake kan zijn van een actuele bedreiging gezien de tijdsperiode tussen zijn veroordeling en de thans bestreden beslissing en gezien verzoeker in die tijdsperiode zelfs over uitgaansvergunningen kon beschikken waardoor hij in de maatschappij kon terugkeren.

4. Daarnaast kan er evenmin sprake zijn van een ernstige bedreiging aangezien verzoeker (opnieuw) opmerkt dat hij uitgaansvergunningen kon opnemen (in het kader van zijn strafuitvoering) en verzoeker de daaraan gekoppelde voorwaarden correct naleefde waardoor er dus geen sprake kan zijn van een ernstige bedreiging.

Ten onrechte stelt verweester in haar beslissing hieromtrent:

Het gegeven dat u reeds enkele uitgaansvergunningen heeft gekregen die zonder problemen zijn verlopen, verandert niks aan bovenstaande.

In het art. 5 van de wet externe rechtspositie veroordeelden wordt omtrent het toekennen van uitgaansvergunningen immers gesteld:

De uitgaansvergunning wordt toegekend op voorwaarde dat :

1° de veroordeelde zich in de tijdsvoorwaarden bevindt bedoeld in artikel 4, §§ 2 en 3;

2° er in hoofde van de veroordeelde geen tegenaanwijzingen bestaan waaraan men niet tegemoet kan komen door het opleggen van bijzondere voorwaarden; deze tegenaanwijzingen hebben betrekking op het gevaar dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van zijn straf zou onttrekken, op het risico dat hij tijdens de uitgaansvergunning ernstige strafbare feiten zou plegen¹ of op het risico dat hij de slachtoffers zou lastig vallen;

3° de veroordeelde instemt met de voorwaarden die aan de uitgaansvergunning kunnen worden verbonden krachtens artikel 11, § 3.

Bij het toekennen van uitgaansvergunningen wordt de toekenning ervan wel afhankelijk gesteld van het al dan niet bestaan van het risico dat de veroordeelde ernstige strafbare feiten zou kunnen plegen tijdens zijn uitgaansvergunning hetgeen dus niet weerhouden werd waardoor er geen sprake meer kan zijn van het weerhouden van een ernstige bedreiging in hoofde van verzoeker.

Verzoeker merkt nog op dat de tussenkomsten van verweester (en dit in samenspraak met het ministerie van justitie in het kader van haar "uitwijzingsbeleid") maakten dat het verder opnemen van uitgaansvergunningen werd tegengehouden (hetgeen meer en meer voorkomt om gedetineerden, die nog een verblijf hebben en die uitzicht hebben op een strafuitvoeringsmodaliteit, op die manier finaal blokkeren in het kader van een strafuitvoering) waardoor verzoeker zijn straf (bijna) volledig heeft moeten ondergaan. Verzoeker heeft nochtans een echtgenote buiten met wie hij terug wil samenleven, met wie hij een gezin wil vormen voor hetwelk hij wil gaan werken, enz.

5. Verzoeker concludeert dan ook dat er geen sprake kan zijn van een ernstige noch van een actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving (welke belang?) waardoor ten onrechte een beslissing tot beëindiging van zijn verblijf werd genomen."

3.2. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat verzoeker zich hier niet dienstig op kan beroepen. Voormelde wetsbepaling regelt de beëindiging van het verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden. Verzoeker is geen Unieburger, noch een familielid van een Unieburger. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

3.3. Waar verzoeker inhoudelijke kritiek uitoefent op de motieven van de bestreden beslissing, kan worden aangenomen dat hij een schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. De schending hiervan zal worden onderzocht in het licht van het in de bestreden beslissing toegepaste artikel 21 van de Vreemdelingenwet.

3.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. Artikel 21, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid."

3.6. Artikel 23 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

3.7. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder op uitvoerige wijze heeft uiteengezet waarom hij van oordeel is dat verzoekers gedrag *“een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang voor de samenleving”*. Hierbij werd zijn persoonlijk gedrag geduid. Er werd tevens rekening gehouden met de individuele elementen die verzoekers zaak kenmerken. In de bestreden beslissing werd concreet ingegaan op de aard van de door verzoeker gepleegde feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verschillende veroordelingen die zijn opgesomd in de bestreden beslissing. Er werd benadrukt dat de door verzoeker gepleegde feiten *“bijzonder ernstig [zijn] en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit en eigendom”*. Er wordt op gewezen dat verzoeker – in bendevoering – een *“zeer gewelddadige roofoverval”* heeft gepleegd, waarbij een oudere dame werd vastgebonden, een pistool tegen haar hoofd werd gehouden, een mes tegen haar keel werd geplaatst, haar mond en neus werden bedekt met een doek waardoor het ademen werd bemoeilijkt en zij over de grond werd gesleurd en slagen kreeg. Verweerder stelt dat hieruit blijkt dat verzoeker een *“gevaarlijk individu [is] die er niet voor terugdeinst deel te nemen aan een overval en zwaar fysiek geweld te gebruiken ten aanzien van een weerloze dame”*. Er wordt benadrukt dat verzoeker weinig draagkracht heeft, gemakkelijk beïnvloedbaar lijkt en een kennelijke drang naar gemakkelijk geldgewin tentoonstelt. Er wordt aangegeven dat verzoekers gedragingen *“getuigen van een verontrustend gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid, een zeer gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans eigendom in het bijzonder”*. Er wordt gesteld dat de gepleegde feiten ook gewelddadiger worden. Gelet op het geheel van elementen, besluit verweerder dat uit verzoekers persoonlijk handelen *“een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke, criminele ingesteldheid naar voor [komt] waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat [verzoeker] dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen”*.

3.8. Verzoeker betwist dat zijn persoonlijke gedragingen een actuele en ernstige bedreiging vormen voor een fundamenteel belang van de samenleving. Hij verwijst te dien einde naar het tijdsverloop sedert de opgelopen veroordelingen en het gegeven dat hij uitgaansvergunningen heeft verkregen.

3.9. De vaststelling van een “actuele bedreiging” vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen. Het is echter *“ook mogelijk dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde”* (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29; HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16).

3.10. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker op 1 oktober 2014 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 jaar wegens feiten die verband houden met diefstal, nadat hij op 16 juni 2014 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar, eveneens voor feiten die verband houden met diefstal. Op basis hiervan besluit verweerder dat uit verzoekers gedrag *“een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke, criminele ingesteldheid naar voor [komt] waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat [verzoeker] dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen”*. Verzoeker kan met zijn betoog inzake het tijdsverloop sinds de opgelopen veroordelingen en zijn uitgaansvergunningen die hij heeft gekregen tijdens de strafuitvoering en die zonder problemen zijn verlopen, deze beoordeling niet aan het wankelen brengen. In dit verband

wijst de Raad erop – zoals ook in de bestreden beslissing werd aangegeven – dat verzoekers verblijf in België grotendeels heeft plaatsgevonden in de gevangenis. Verzoeker heeft verklaard op 26 juni 2010 in België te zijn aangekomen. Van 3 februari 2013 tot 17 april 2013 was verzoeker opgesloten in de gevangenis in het kader van een aanhoudingsmandaat. Op 18 december 2013 werd hij opnieuw opgesloten in de gevangenis in het kader van een aanhoudingsmandaat. Verzoeker ontkent volgende vaststelling in de bestreden beslissing niet: *“sinds 18.12.2013 verblijft u -op uitzondering van enkele dagen waarop u een uitgangspermissie had- opnieuw ononderbroken in de gevangenis”*. Dat verzoeker geen nieuwe strafrechtelijke feiten heeft gepleegd gedurende de periode dat hij zijn gevangenisstraf uitzat en gedurende de periode dat hij uitgaansvergunningen genoot, kan bezwaarlijk volstaan opdat er geen sprake meer zou kunnen zijn van *“een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke, criminele ingesteldheid (...) waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat [verzoeker] dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen”*. Deze beoordeling wordt niet aan het wankelen gebracht door het feit dat op grond artikel 5 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, het toekennen van een uitgaansvergunning gepaard gaat met een beoordeling van het risico dat de betrokkene tijdens de uitgaansvergunning ernstige strafbare feiten zou plegen. Het gaat immers om een beoordeling door strafrechtelijke autoriteiten van het recidivegevaar tijdens uitgaansvergunningen die slechts voor korte tijd worden verleend, met name een bepaalde duur die niet langer mag zijn dan zestien uren (artikel 4, §1, van de bovenvermelde wet van 17 mei 2006). Hiermee wordt niet aangetoond dat er geen recidivegevaar zou zijn op langere termijn. Het is dus niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelt: *“Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voor waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het gegeven dat u reeds enkele uitgaansvergunningen heeft gekregen die zonder problemen zijn verlopen, verandert niks aan bovenstaande.”* In deze wijst de Raad er nog op dat verzoeker reeds heeft aangetoond dat hij geen lessen trekt uit strafrechtelijke maatregelen. Zo werd in de bestreden beslissing gesteld dat het gegeven dat verzoeker *“van 04.02.2013 tot 17.04.2013 onder aanhoudingsmandaat opgesloten werd in de gevangenis en dat er een correctionele veroordeling boven [zijn] hoofd hing, blijkbaar totaal geen indruk op [hem] [maakte] want [hij] ging gewoon verder met het plegen van feiten”*.

3.11. Het actueel karakter van de bedreiging kan zoals gezegd ook reeds voortvloeien uit de aard en ernst van de gepleegde feiten. Zoals blijkt uit een lezing van de bestreden beslissing heeft verweerder nadrukkelijk de aandacht gevestigd op de ernst van de gepleegde feiten, waarbij wordt aangegeven dat verzoekers gedragingen *“gewelddadiger [worden], waarbij uiteindelijk zelfs het gebruik van wapens en bruut geweld tegen een weerloos slachtoffer niet langer wordt geschuwd”*, waarbij dit alles *“gebeurde in functie van het pure geldgewin en de snelle persoonlijke verrijking, wat [verzoekers] opportunistische en egoïstische ingesteldheid verder aantoont”*. Verzoeker toont met zijn betoog inzake het tijdsverloop sedert de opgelopen veroordelingen en de uitgaansvergunningen die zonder problemen zijn verlopen niet aan dat er in zijn geval niet of niet op redelijke wijze kon worden geoordeeld dat de gedragingen, die aan zijn strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, van zodanige aard zijn dat hieruit reeds voortvloeit dat hij een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

3.12. Wat betreft verzoekers ongestaafde aantijging aan verweerders adres – dat laatstgenoemde in samenspraak met de federale overheidsdienst Justitie meer en meer uitgaansvergunningen tegenhoudt, om op die manier gedetineerden finaal te blokkeren in het kader van een strafuitvoering – ziet de Raad niet in op welke wijze hiermee de onwettigheid van de bestreden beslissing zou worden aangetoond. Verzoekers verzuchting dat hij zijn gevangenisstraf bijna volledig heeft moeten ondergaan, heeft geen uitstaans met de wettigheid van de bestreden beslissing.

3.13. Verzoeker benadrukt nog dat hij een echtgenote heeft met wie hij terug wil samenleven, met wie hij een gezin wil vormen en voor wie hij wil gaan werken. In deze wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing concreet werd ingegaan op verzoekers relatie met zijn partner – met wie hij nog niet is getrouwd – evenals op zijn economische binding met België. Verzoeker laat deze concrete beoordeling totaal onbesproken, waardoor ze overeind blijft.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA